

Ranta Dönüştürülen Acılarımız

İçeriği Yazan: [MAYAZICI](#) [1] Zaman: Paz, 06/11/2011 - 11:14

Yazar: Mehmet Ali YAZICI

Yazının Yazıldığı Tarih: 31.10.2011

Van depremi, sınıflı toplumlarda, yerelde ya da her hangi bir bölgede yaşanan acının ülke geneline mal olmaya yetmediğini, ülke sathında yaşayan diğer insanlara aynı düzeyde yansımadığını, toplumsal dokunun bütününe etkilemediğini ve bir genellik kazanmadığını bir kez daha açık seçik göstermiştir bizlere.

Deprem haberlerinin medyaya düşmeye başlamasıyla birlikte oluşturulan habercilik dilinin nasıl bir faşizanlık taşıdığına; şovenizmin, ayrımcılığın ve etnik temelli yaşam algılayışlarının insanların bilinç altlarında nasıl kazan gibi kaynadığına, deprem gibi bir doğa felaketinde bile bu kaynamanın nasıl yüzeye çıktığına, “biz” ve “öteki” olma ayrımının, çekilen acılar üzerinden bile net olarak tanımlandığına hep birlikte tanık olduk.

Kapitalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu sınıflı toplumlarda olayları, toplumun genel algılayış şekli, egemenlerin algılama ve yansıtma şekillerinden bir milim öteye geçmez. Topluma egemen olan kültür ve algılama, egemenlerin kültürü ve algılamalarıdır.

Van depreminden kısa bir süre önce gelişen Çukurca saldırısına karşı devletin yaklaşımı (intikam alma yeminleri vb.), Van depreminde sonra insanların bilincinde şekil bulmuş ve Kürt halkına karşı iğrenç bir nefret söylemine dönüşmüştür. “Sosyal medya” denen teşhircilik ve röntgencilik ağlarında yapılan yorumlardan, TV spikerlerinin depreme yaklaşımlarına; medyadaki tartışmacılardan, bir kısım yazılı medya yorumcularına, kimi zaman örtülü, kimi zaman açık, hep bu zehirli dil ve yaklaşım hakim olmuştur.

Ezenlerle ezilenlerin acıları bile aynı değildir. Her ne kadar egemenlerin burjuva hümanizmi insandan, insanlık değerlerinden vb. söz etse de, ezenlerle ezilenlerin insan algılarının ve insanlık anlayışlarının çok farklı eksenlerde olduğu, Van depreminde olduğu gibi, yaşanan toplumsal ve bireysel felaketlerde görülür. Başbakan R.T.Erdoğan’ın, Devletin deprem sonrası ilk 24 saatte başarısız olduğunu (geç kaldığını) kabul ettiklerini belirten sözleri, ezenle ezilenin, insan ve insanlık değerleri algısının farkını da göstermektedir.

Artık çekinmeden söylememiz gerekiyor; burjuvazinin egemenlik düzeni, gerek bireysel ve gerekse toplumsal acılarımızı, kendi düzeninin reklamında kullanmaktan çekinmiyor. Çektiğimiz acıları her alanda kendisi için ranta çevirmeyi başarıyor.

Bir sermaye tekelinin televizyonu, habercilik adı altında, üzerinde kendi logosunun yer aldığı mikrofonu, enkaz altında sağ kalabilmiş ama henüz yardım alamamış, beton yığınının içinde yatan çocuğa mikrofon uzatıp soru sorabiliyor. Bunu sözde habercilik adına yapıyor ama muhabiri olduğu televizyonun logosunu, iştahla kameralara gösteriyor.

Televizyon ekranlarında nasıl yardım kampanyaları düzenlediklerini anlatan yığınla kurum ve insan var. Kurtarma ekibinde yer alanlar, bir insanı nasıl kurtardıklarını, uzun uzun anlatıyorlar. Van’a yardım taşıyan araçların önlerine asılmış, hangi kurum ya da kişiye ait olduğunu belirten kocaman

yazılarla yazılmış pankartlar mevcut. Gösteri toplumunun bilinçsiz figüranları, felaket anlarında, başkalarına yaptıkları iyiliklerin nasıl pazarlandığını fark etmiyorlar bile.

Van depreminde mağdur olan insanlara yardım etmek ve depremin yaralarını sarmak temelinde gelişen hareket ve davranışlarda, insani yaklaşım ve değerler açısından büyük eksiklikler yaşanmıştır. Başta hükümet olmak üzere, siyasi partiler, sivil toplum örgütleri, meslek odaları ve diğer yardım kuruluşları, yaptıkları yardımları bir gösteriye dönüştürmüşlerdir. Yazılı ve görsel medyanın objektifleri karşısında yapılan basın açıklamalarının konusu yapılan yardımlar olmamalıydı. Depremin ilk altı saati içerisinde, henüz yardımlar afet bölgesine ulaşmadan kalabalık bir basın ordusuyla Van'a gitmeyi başaran Başbakan'ın, bu felaketi "siyasal ranta" çevirme niyetinin olmadığını söylemek mümkün müdür?

Bu "gösteri durumu" muhalefet partileri, sivil toplum kuruluşları, meslek örgütleri, yardım kuruluşları vb. içinde geçerlidir. Bütün medya görüntülerinde, yapılan yardımların içeriğinden çok, bu yardımı yapan kurum ve kuruluşların işaretleri, logoları ve mesajları daha çok öne çıkmakta ve göze batmaktadır. Başka bir deyişle, böylesi yardım çalışmalarında, iktidara muhalif olduklarının iddia eden kurum ve kuruluşlarda tıpkı iktidar gibi davranmışlardır.

Guy Debord, Gösteri Toplumu adlı yapıtında: "Gerek enformasyon ya da propaganda, gerekse reklam ya da doğrudan eğlence tüketimi biçiminde olsun bütün özel biçimleriyle gösteri toplumsal olarak hakim olan yaşamın mevcut modelini oluşturmaktadır." demektedir. Biz buraya felaket dönemlerindeki yardım ve dayanışmayı da ekleyebiliriz. Başkalarının acılarına ortak olmak ve onlara yardım etmek bile, bizlere hakim olan egemen düzenin dev gösterisine dönüşebiliyor.

Mehmet Ali YAZICI

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (07/05/2024 - 03:35 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/ranta-donusturulen-acilarimiz>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mayazici>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>